

33. (VASEN)

⑥ Keltaruusu

Trad.

Kullervo
sov. Pekka Meriö-73

8--

① Mi-nä kel-ta-ruu-sun ker-ran näin mi-lä

Hum-tsa, hum-tsa, hum-tsa, hum-tsa (simile)

② Ker-ran Ri-o Gran-den ran-taan, kun hil-jä

③ Hän-tä et-si-mään nyt läh-den ja löy-dä

8--

la Tek-sa-sin vaan mul-le hy-myn sil-loin soi ruu-su kan-ne-hin

② -ja as-te-lin, niin siel-lä kel-ta-ruu-sun mä jäl-leen koh-ta-sin

③ -dan var-maan-kin, suo mul-le hy-myn jäl-leen tuo ruu-su kan-ne-hin

8--

Kun luo-taan mi-nä läh-din jäi kuk-ka it-ke-mään, vaan on-nel-li-nä

ti-ti hum-tsa

② Kun kul-jin hän-tä koh-den hän kat-soi ky-sy en: Kai vie-lä sen

③ Mä sil-loin tar-tun ban-joon ja ryh-dyn laul-aan. Oi keltaruu

8--

sil-loin en kai ol-lut mi-nä-kään

Hum-tsa, hum-tsa (simile)

Mo-ni poi-ka hä-nen-lais-taan ei koh-taa mi-lä

② Muistaa voit sä kel-ta-ruu-su-sen

③ Tek-sa-sin oot luonain ai-niaan

[6. Keltaruusu]

kaan, kas-te-hel-met kirk-kaat on hāl-lā kat-sees-saan
 hu-pu-ti-ti hum Mon-ta sic-
 Hum

-vää kuk-kaa e-lä-mä myös mi-nun tiel-lein toi Mut-ta Kel-ta ruu-sun ver-
 -tsa (4)

(3x) -taa mi-nä en vain löy-tää voi
 hum-ka hum

en vain löy-tää voi Hei

VÄLISOITTO